

«У душі моїй — місця немає туманам...»

Симоненко Василь Андрійович

* * *

У душі моїй —
Місця немає туманам,
У душі моїй —
Сонце червоне буя,
І регоче, й гримить
Голубим океаном
Нерозтрачена радість моя.

У душі моїй —
Шторми, і грізні прибої,
І тривога,
Мов хмара грозова,
Встає.
Я вродливий з тобою.
Розумний з тобою,
У тобі — моя ніжність
І серце моє.

Облягли нас тумани.
У їхньому клоччі
Піднімаються сумніви,
Мов комиші.
Ти не бійся дивитись
В мої розтривожені очі,
Очі —
Вікна моєї душі.

10.05.1957

Постійна адреса:

http://ukrlit.org/symonenko_vasyl_andriiovych/u_dushi_moi_mistsia_nemaie_tumanam